

Senin İçin Yanmıştır

– Melek Tağuşar · 31 Ağustos 2011

Bütün kelimeler adını sayıklar durur yüreğimde.. Ve öylesine bendesin ki.. Anlatılmayan çözülmeyen bir şiir gibi. Senin için yanmıştır alfabedeki tüm heceler. Ve senin içindir tüm kelimeler. Yaşarken insan nasıl ölür? Bir ben sormam bu soruyu. Aşık olan herkes sayıklar tüm bir gece apansız. Sen olmasaydın şimdi parçalanmış ve de kenara atılmış cam yığınıydım. Sensizliği tattım yokluğu gördüm. Ölümden de beterdı yok oluşun. Şimdi senin içindir bütün yazılan sözcükler. Ve senin için yanmıştır tüm kelimeler. Bu sevgi artık büyüktür bende. Anlatılamayacak kadar büyük. Sensizlikte öyle. Sana öylesine bağlanmışım ki sanki kör düğümler atılmış yüreğime. Kimsenin çözemeyeceği koparamayacağı bir düğüm bu. Benliğimdesin artık. Yani bendesin. Huzuru bulduğum tek yer senin yanın. O an hiçbir şey düşünmem. Sen dolaşırsın damarlarımda. Kokun siner yastığıma tenin tenimde kaybolur. Ertesi gün Terkediliş. Ve sen gitmezsin. Gitmiş sayılmazsın. Hala kokunu duyarım. Tenime dokunan ellerini hatırlarım. Aniden yüzün belirir karşımda ve ben şaşarım. Sonra yok oluşun gelir aklıma. Birden hayatımdan ansızın çıkışın. Yürüdüğün yollardan yürürüm sonra birlikte kaybolduğumuz sokaklardan geçerim. Seni salladığım o salıncak gelir aklıma. Gider bomboş sallarımla. Sanki sen varmışsın gibi. En sevdiğin çiçeği alırım sokak başından. Gider bir mezara koyarım. Sevdiğim beni var eden burada yatıyor derim. Hıçkırıklarımı duyarlar. Ölüler bile şaşar beni böyle ağlatana. Saatlerce dururum gitmem. Yakarım bütün sözcükleri. Kimse bilmez kimse anlamaz. Bir ben anlatırım seni boş caddelere.. Haykırırım hiç haykırmamışçasına .. Ve senin için yakarım tüm heceleri. Yazarım gidişine küfrederek yokluğuna isyan ederek beni de götür yanında diye yalvarırım. Sonra suskunluğum başlar içimde. Ve ben susarım. Senin için yanmıştır tüm bedenim.. kelimelerim .